කරණීය මෙත්ත සූත්‍රය

(සූත්‍ර පිටකය, ඛුද්දක නිකාය, සුත්ත නිපාතය, උරග වග්ගය)

කරණීය මත්ථ කුසලේන්[2]	ඒ ශාන්ත පදය වන “අමා නිවන” ට පැමිණ වාසය කිරීමට
යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච[1]	කැමති අයෙකු විසින්[1] ඒ සඳහා ඇති කර ගත යුතු කුසලතා[2];
සක්කෝ	(කුටි සෑදීම සිවුරු මැසීම පඬු පෙවීම පාත්තර සකස් කිරීම ආදී)සියළු කටයුතු වල දක්ෂයෙක් විය යුතුයි
උජූ ච	ඍජු (අවංක) කෙනෙක් විය යුතුයි
සූජූ ච	ඉතා අවංක කෙනෙක් විය යුතුයි
සුවචෝ චස්ස	කීකරු කෙනෙක් විය යුතුයි
මුදු	මෘදු හිතැත්තෙක් විය යුතුයි
අනතිමානී	අධික මාන නැත්තෙක් විය යුතුයි
සන්තුස්සකෝ ච	ලද දෙයින් සතුටු වන කෙනෙක් විය යුතුයි
සුභරෝ ච	පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැක්කෙක් විය යුතුයි
අප්පකිච්චෝ ච	අඩුවෙන් වැඩ කටයුතු ඇත්තෙක් විය යුතුයි
සල්ලහුකවුත්තී	සැහැල්ලු පැවතුම් ඇත්තෙක් විය යුතුයි
සන්තින්ද්‍රියෝ ච	දමනය කළ, සන්සුන් ඉඳුරන් ඇත්තෙක් විය යුතුයි
නිපකෝ ච	තැනට සුදුසු නුවණ ඇත්තෙක් විය යුතුයි
අප්පගබ්භෝ	හැඩිදැඩි අසංවරගති නැත්තෙක් විය යුතුයි
කුලේසු අනනුගිද්ධෝ	හිතමිත්‍ර කුලපවුල් වල නොඇලෙන්නෙක් විය යුතුයි
න ච ඛුද්දං සමාචරේ කිඤ්චි යේන විඤ්ඤූ පරේ උපවදෙය්‍යුං	නුවණැත්තන් නින්දා කරන ඉතා සුළු වරදක් වත් නොකරන අයෙක් විය යුතුයි

(මෛත්‍රිය වඩන ආකාරය)

සුඛිනෝ වා ඛේමිනෝ හොන්තු සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා	සියළු සත්වයෝ සුවපත් වෙත්වා භය නැත්තෝ වෙත්වා සැප ඇති සිත් ඇත්තෝ වෙත්වා
යේ කේචි පාණභූතත්ථි[3] ***තසා වා***[1] ***ථාවරා වා***[2] ***අනවසේසා***[4]	කෙලෙස් සහිත වූ[1] ද, කෙලෙස් රහිත වූ ද[2], යම් සත්ව පිරිසක් ඇද්ද[3] ඒ සියළුම දෙනා ද[4]
දීඝා වා යේ මහන්තා වා	දිග සත්තු ද මහත ශරීර ඇති සත්තු ද
මජ්ඣිමා රස්සකාණුකථූලා	මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ සත්තු ද මිටි සත්තු ද ඉතා සියුම් සත්තු ද ස්ථූල සත්තු ද
දිට්ඨා වා යේව අද්දිට්ඨා	ඇසට පෙනෙන සත්වයෝ ද ඇසට නොපෙනෙන සත්වයෝ ද
යේ ච දූරේ වසන්ති අවිදූරේ	දුර වාසය කරන සත්වයෝ ද ළඟ වාසය කරන සත්වයෝ ද
භූතා වා සම්භවේසීවා	ඉපදී සිටින සත්වයෝ ද ඉපදෙමින් සිටින සත්වයෝ ද

සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා	සියළු සත්වයෝ සුවපත් වෙත්වා!
න පරෝ පරං නිකුබ්බේථ	කිසිවෙක් කිසිවෙකුට (රැවටීම් ආදියෙන්) හිංසා නොකෙරේවා!
නාතිමඤ්ඤේථ කත්ථචි නං කඤ්චි	කිසි තැනකදී කිසිවෙක් කිසිවෙකුට අවමන් නොකරත්වා!
බ්‍යාරෝසනා පටිඝසඤ්ඤා	නුරුස්නා ක්‍රියාවෙන් හෝ නපුරු සිතුවිල්ලෙන් හා වචනයෙන්,
නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්ඡෙය්‍ය	ඔවුනොවුන්ට දුකක් කැමති නොවෙත්වා!
මාතා යථා නියං පුත්තං	තම ජීවිතය මෙන් පුතු සුරකින
ආයුසා ඒකපුත්තමනුරක්ඛේ	එකම පුතෙකු ඇති මව් විලසින්
ඒවම්පි සබ්බභූතේසු	සියළු සත්ත්වයන් කෙරෙහි
මානසං භාවයේ අපරිමාණං	අප්‍රමාණ වූ මෙත් සිත පැතිර විය යුතුය
මෙත්තං ච සබ්බ ලෝකස්මිං[7]	උඩ ද[1] යට ද[2] හරහට ද[3] සීමාවක් නැතිව[4] වෛර සිත්
මානසං භාවයේ අපරිමාණං[8]	නැතිව[5] සතුරු බාධා නැතිව[6] සියළු ලෝකය කෙරෙහි[7]
උද්ධං[1] ***අධෝ ච***[2] ***තිරියඤ්ච***[3]	අප්‍රමාණ වූ[8] මෙත් සිත පැතිරිය යුතුය.
අසම්බාධං[4] ***අවේරං***[5] ***අසපත්තං***[6]	
තිට්ඨං චරං නිසින්නෝ වා	සිටගෙන සිටින විට ඇවිදින විට හෝ හිඳගෙන සිටින විට ද
සයානෝ වා යාවතස්ස විගතමිද්ධෝ	නිදාගැනීමට ගිය විට හා නින්ද යන තුරු ද
ඒතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍ය	මේ මෛත්‍රී සහගත සිත අධිෂ්ඨානයෙන් සිහි කළ යුතුය
බ්‍රහ්මමේතං විහාරං ඉධමාහු	එසේ විසීම බ්‍රහ්මවිහරණය යි කියනු ලැබේ
දිට්ඨිං ච අනුපගම්ම සීලවා	(මෙසේ කරන තැනැත්තා) කිසිදු මිථ්‍යා දෘෂ්ටීයන් හි නොඇලී
	සිල් ගුණ ධර්ම දියුණු කරගෙන
දස්සනේන සම්පන්නෝ	සොතාපණ්ණ මාර්ගය දකිනා නුවණින් යුතුවී
කාමේසු විනෙය්‍ය ගේධං	කාමයන් ට ඇති ඇල්ම දුරු කොට
නහි ජාතු ගබ්භසෙය්‍යං පුනරේතී ති.	නැවත මව් කුසක බැසගැනීමට කිසි දිනක නොපැමිණේ
	(පිරිණිවන්පානු ලැබේ)